

(2000/C 203 E/139)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2001/99
van David Bowe (PSE) aan de Commissie*(9 november 1999)**Betreft:* Dumping van Poolse steenkool

De Poolse steenkoolproducenten exporteren naar schatting 1 miljoen ton gesubsidieerde steenkool per jaar naar het Verenigd Koninkrijk, hetgeen rampzalige gevolgen heeft voor de Britse binnenlandse kolenmarkt. De Britse minister voor handel en industrie heeft dan ook een klacht ingediend bij de Poolse autoriteiten om een halt toe te roepen aan het dumpen van steenkool op de Britse markt.

Heeft de Commissie maatregelen genomen om het dumpen van gesubsidieerde Poolse steenkool te voorkomen en zo ja, welke? Is de Commissie voornemens in de toekomst anti-dumpingmaatregelen te nemen tegen Poolse steenkoolproducenten?

Antwoord van de heer Lamy namens de Commissie*(1 december 1999)*

De Commissie heeft tot dusverre nog geen actie ondernomen tegen de invoer van steenkool van oorsprong uit Polen.

Een antidumping- of een antisubsidieonderzoek kan alleen worden ingeleid wanneer duidelijk en met bewijsmateriaal is bewezen dat schadelijke dumping of subsidie heeft plaatsgevonden. Dit gebeurt gewoonlijk in een naar behoren met bewijsmateriaal gestaafde klacht die wordt ingediend door de communautaire bedrijfstak. Maatregelen kunnen alleen worden ingesteld nadat een onderzoek het bestaan van dat schadelijke dumping of subsidiëring heeft bevestigd en wanneer de communautaire bedrijfstak om maatregelen verzoekt.

Tot op heden heeft de Commissie geen klacht ontvangen met betrekking tot de invoer van dit product uit Polen.

Indien zij een klacht of relevant bewijsmateriaal met betrekking tot schadelijke dumping of subsidiëring ontvangt, zal de Commissie dit aan een zeer aandachtig onderzoek onderwerpen.

(2000/C 203 E/140)

SCHRIFTELIJKE VRAAG E-2002/99
van Olivier Dupuis (TDI) aan de Raad*(9 november 1999)**Betreft:* Iran Aid

Iran Aid is een Britse liefdadigheidsorganisatie, opgericht in 1983, die humanitaire hulp geeft aan onderdrukte of behoeftige personen in Iran, met name wezen uit alle etnische, religieuze of politieke geledingen, waarbij prioriteit wordt gegeven aan de kinderen van personen die door het regime zijn geëxecuteerd omdat zij tegenstanders van het regime (mohareb) of dissidenten waren. De laatste tijd wordt deze bijstand in Iran zelf gegeven. Dit soort steun is in strijd met een fatwa (religieus vonnis) waardoor de steunverleners automatisch in de categorie „mohareb” terechtkomen, met alle sancties vandien. Daarom moeten het operationele netwerk van Iran Aid, evenals de identiteit en de verblijfplaats van de begunstigden, geheim blijven. In de afgelopen jaren zijn vele vrijwilligers gevangen gezet, gemarteld en zelfs ter dood gebracht als gevolg van hun werkzaamheden voor de organisatie.

Sinds mei 1998 loopt er een onderzoek tegen Iran Aid omdat de organisatie ervan is beschuldigd betrekkingen te onderhouden met een terroristische organisatie. De activiteiten zijn opgeschort en alle documenten van de liefdadigheidsorganisatie zijn in beslag genomen. Hoge functionarissen van deze charitatieve instelling vrezen dat de meest gevoelige stukken met bijzonderheden over de begunstigden nu openbaar worden en bekend worden bij de Iraanse regering. Volgens berichten in de media en volgens activisten die werkzaam zijn voor liefdadige instellingen hebben de Iraanse veiligheidsdienst en de politie al de hand gelegd op de namen van sommige vrijwilligers in Iran en is onlangs een meedogenloze onderdrukingscampagne van start gegaan.

Kan de Raad informatie verstrekken over deze kwestie?